

[Meta Ditzel.]

undervisning, finder vi det rimeligt, at de efter en pædagogisk uddannelse vil kunne få mulighed for at få undervisningsopgaver.

Det andet vigtige punkt, som jeg vil nævne, er naturligvis aflønningen af amtskolekonsulenterne for fritidsundervisning. Jeg finder det også kedeligt, at vi er kommet i den situation, at vi skal stemme om indplaceringen med hensyn til lønninger, men det, der er årsagen, er jo, at amtskonsulenterne endnu ikke har fået den indplacering, som de har gået og ventet på. Det er forståeligt, at de nu finder det betimeligt, at de også bliver placeret i en bestemt lønramme. Et forslag om at indføre disse lønningsregler i loven om skolens styrelse blev ændret til en beslutning om, at de skulle høre ind under loven om fritidsundervisning.

Vi har naturligvis drøftet problemet i den radikale gruppe, og jeg må sige, at fra radikal side kan vi ikke støtte socialdemokraternes underændringsforslag, men går ind for, at fritidskonsulenterne placeres i samme lønramme som amtsskolepsykologerne, dvs. 35. lønramme. Det vil betyde, at hvis amtskolepsykologernes stilling ændres f. eks. ved ny aftale under forhandlingerne næste år, vil det bevirke tilsvarende ændringer for fritidskonsulenterne. Endvidere betyder det en forbedring, idet de hidtil har været lønnet, ligesom skoleinspektørerne var lønnet før, i 6. lønningsklasse og nu efter de nye indplaceringer kommer til at ligge over skoleinspektørerne.

Jeg vil altså på den radikale gruppes vegne anbefale, at lovforslaget går videre til tredje behandling med de ændringer, undervisningsministeren har foreslået.

Poul Dam: Det er de samme to spørgsmål, som de øvrige ordførere har været inde på, jeg skal sige et par ord om.

Først spørgsmålet om cand. phil.erne. Jeg er nået til den overbevisning, efter at betænkningen er afgivet, at vi ikke er kommet til vejs ende med sagen. Formålet med, at der er 3 behandlinger af et lovforslag i tinget, må bl. a. være dette, at folketingets medlemmer, også udvalgsmedlemmer, har ret til at blive klogere indtil det sidste øjeblik. På et vist tidspunkt falder guillotinen altså, og så må vi vente med at blive klogere

til næste år eller en anden god gang i fremtiden. Men jeg tror i hvert fald, at vi må se på denne sag endnu en gang mellem anden og tredje behandling. Det forekommer mig helt urimeligt at have en lovformulering, som direkte undtager cand. phil. er, der har eksamen i ét fag, men altså svarende til et hovedfag, fra at kunne blive ansat i gymnasieskolerne. Det er klart, at der er gymnasieskoler, hvor det vil være svært at give en cand. phil. i et af de fag, som har et mindre timetal, tilstrækkelig mange timer. Men ved overhovedet ikke at tage dem med i paragraffen har man altså også undtaget de cand. phil. er, der som fag har et af de store fag i gymnasieskolen, et af de fag, som har et betydeligt timetal på alle klassetrin, og hvor det er meget enkelt at skaffe den pågældende lærer tilstrækkelig mange timer.

Det er i og for sig ganske mærkeligt, at man accepterer, at adskillige gymnasielærere underviser i deres bifag; som de altså har væsentlig mindre uddannelse i, end en cand. phil. har i sit fag, og at man jo også på en række gymnasieskoler i nødsituationer, som undertiden strækker sig over mange år, lader de fastansatte gymnasielærere undervise i fag, som de interesserer sig for, men rent faktisk ikke er uddannet i. Det går da også udmærket. Sagen er jo den, at man på universitetet ikke lærer at blive en god gymnasielærer. Man får et fagligt grundlag, som er nyttigt; man får en nødtøftig pædagogisk uddannelse bagefter, men om man bliver en god gymnasielærer, afhænger af en række andre ting.

Men man har altså udelukket cand. phil.erne fra at blive ansat i gymnasieskolen, og det forekommer mig som sagt helt urimeligt. Vi må kunne finde en ordening, hvorefter cand. phil.erne kan ansættes. Dermed er jo ikke sagt, at de skal ansættes, at enhver, som kommer med en cand. phil.-eksamen, har et krav på at blive ansat i gymnasieskolen, det er blot ikke udelukket. Ellers, må man sige, er der skabt en uddannelse, som ikke i tilstrækkelig grad svarer til de forventninger, som de studerende kunne have, da de begyndte. Der er naturligvis en række steder, hvor man kan anvende cand. phil. er, men er det nok, og er det en helt rimelig måde at ordne folks fremtid på, efter at de faktisk har gennemgået en 4-årig universitetsuddannelse?